

حالم خرابه دنیا عذابہ

تموم گنم بابا، من دیگہ حَرفِمو
یہ شب کِنارِمی، نِینی اَشکِمو

کاش می گُفتی قَبِلِش
گوشواره مینداختم
راستش اون اوّل کہ
دیدمت نَشناختم

عمو ندیده
اگہ دیدی نگی زجر مومو کَشیده
نگی موهام مِثہ دَندونام سِفیده

دیگہ بُریدم
یہ نفر نَگفت کہ دخترِ شَہیدم

(حالم خرابہ، دنیا عذابہ) ۲
بوی چی میدہ سَرت میگن بابا بوی شَرابہ

گِلا یہ دارم، من بی قَرام
حوصلہ داری بَگم چی اومده بہ روزگارم

وای، بابا مومو گِرِفْتَن
زیورآلات و اَلَنگومو گِرِفْتَن
میزَدَن سُراغِ عَمومو گِرِفْتَن

زَدَنَم زیاد
وقت و بی وقت مَنو میزنہ میگہ بَگو عَموت ییاد
زَدَنَم زیاد
راستی غُصہ نَخوری این دَندونا شیریہ دَر میاد

داد زدم نَزَن
یہ جوری زَدَن بابا سیاه شُدہ کُلِ این بَدَن

(خِیلی شُدم گُم، شُد بار چَنَدَم) ۲
راستی زجر زجرَم میداد جُلوی مَرَدَم

من کہ بُریدم، چیا کَشیدم
سہ سالَم زیاد بود از سہ سالِ شَم خیری ندیدم

وای، چہ دردی دارہ پَہلوم
آخ بُلَنَدَم می گُنن بابایی از موم
اَمونم بُرید از این دردِ بازو

(من حالَم خرابہ، خَراب بِشہ خرابہ) ۲
روزاشم شَبیہ، شَباش پُراز عذابہ
دختر غَیرِ باباش، روو پای کی بِخوابہ
غَلاف نَخورده بازو، این اَثَرِ طَنابہ

تارہ چِشمام، زخمہ پاہام
حَرفی بَزَن، قَہری باہام
دیدِی عَمّہ، اومد بابام

(صِدام گِرِفْتہ، پدرم بَرگَشتہ دُعَام گِرِفْتہ) ۲
دَلِ عَمّہ خِیلی بَرَام گِرِفْتہ
نَفَسَم بَینِ نالہ هام گِرِفْتہ

(بابا حسین) ۲